

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2020/135

(2020. gada 30. janvāris)

par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 50. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,

tā kā:

- (1) Padome 2019. gada 21. oktobrī pieņēma Lēmumu (ES) 2019/1750 ⁽¹⁾, ar ko groza Lēmumu (ES) 2019/274 ⁽²⁾ par to, lai Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā parakstītu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ("Līgums").
- (2) Līgums būtu jāapstiprina Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā.
- (3) Visas atsauces uz Savienību šajā lēmumā būtu jāsaprot kā atsauces, kas ietver arī Eiropas Atomenerģijas kopienas.
- (4) Līguma spēkā stāšanās dienā izstāšanās dēļ automātiski izbeidzas pilnvaras visiem Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru locekļiem, kuri ir tikuši izvirzīti, iecelti vai ievēlēti saistībā ar Apvienotās Karalistes dalību Savienībā.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (ES) 2019/1750 (2019. gada 21. oktobris), ar ko groza Lēmumu (ES) 2019/274 par to, lai Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā parakstītu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 274I, 28.10.2019., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums (ES) 2019/274 (2019. gada 11. janvāris) par to, lai Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā parakstītu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 47I, 19.2.2019., 1. lpp.).

- (5) Ir lietderīgi noteikt kārtību, kādā Savienība tiek pārstāvēta Apvienotajā komitejā un specializētajās komitejās, kas izveidotas ar līgumu. Komisijai, kā tas paredzēts LES 17. panta 1. punktā, ir jāpārstāv Savienība un jāpauž Savienības nostājas, kā tās noteikusi Padome saskaņā ar Līgumiem. Padomei ir jāveic savas politikas veidošanas un koordinēšanas funkcijas, kā tas paredzēts LES 16. panta 1. punktā, nosakot nostājas, kas Savienības vārdā ir jāņem Apvienotajā komitejā un specializētajās komitejās. Turklāt jautājumos, kuros Apvienotā komiteja ir aicināta pieņemt aktus, kuriem ir juridisks spēks, nostājas, kas Savienības vārdā jāņem Apvienotajā komitejā, ir jānosaka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 9. punktā izklāstīto procedūru. Sešus mēnešus pirms kļūst piemērojams Izstāšanās līguma Protokola par Īriju/Ziemeļīriju 5. pants, ņemot vērā šo jauno situāciju, tiks pārskatīta kārtība, kādā dalībvalstis piedalās Apvienotās komitejas un specializēto komiteju sanāksmēs.
- (6) Tiek atgādināts, ka 2018. gada 25. novembra Eiropadomes protokolā tika iekļauti vairāki paziņojumi. Saskaņā ar Paziņojumu attiecībā uz Izstāšanās līgumu un politisko deklarāciju – ja Savienības nostāja, kas jāņem Apvienotajā komitejā, attieksies uz pārejas perioda pagarināšanu un Protokola par Īriju/Ziemeļīriju pārskatīšanu, Padome rīkosies saskaņā ar Eiropadomes nostādnēm un visos lēmumos par pārejas perioda pagarināšanu tiks ņemts vērā tas, kā Apvienotā Karaliste pilda saistības saskaņā ar Izstāšanās līgumu, tostarp tā protokoliem. Minētajā Eiropadomes protokolā tika iekļauti vēl divi Eiropadomes un Komisijas paziņojumi: skaidrojošs paziņojums par Izstāšanās līguma 184. pantu un paziņojums par turpmāku nolīgumu teritoriālo darbības jomu.
- (7) Kad Savienībai ir jāņem nostāja Apvienotajā komitejā, Padomei un Komisijai ir jāievēro paziņojumi, kas iekļauti 2018. gada 25. novembra Eiropadomes protokolā.
- (8) Eiropas Parlaments ir nekavējoties un pilnīgi jāinformē, kā tas paredzēts LESD 218. panta 10. punktā, pamatojoties uz praktisko sadarbības kārtību, kas dod iespēju tam pilnībā īstenot savas prerogātas saskaņā ar Līgumiem.
- (9) Gadījumos, kad Savienībai ir pienākums rīkoties, lai panāktu atbilstību līguma noteikumiem, šāda rīcība ir veicama saskaņā ar Līgumu noteikumiem, vienlaikus ievērojot katrai iestādei piešķirto pilnvaru robežas. Tādēļ Komisijai ir jāsniedz Apvienotajai Karalistei līgumā prasītā informācija vai paziņojumi, izņemot, ja līgumā ir norādītas konkrētas citas Savienības iestādes, struktūras, biroji un aģentūras, apspriesties ar Apvienoto Karalisti konkrētos jautājumos un uzaicināt Apvienotās Karalistes pārstāvjus apmeklēt starptautisko apspriežu vai sarunu sanāksmes Savienības delegācijas sastāvā. Komisijai ir arī jāpārstāv Savienība šķīrējtiesā, ja kāds strīds ir nodots izskatīšanai šķīrējtiesā saskaņā ar līguma 170. pantu. Ievērojot LES 4. panta 3. punktā minēto lojālas sadarbības pienākumu, Komisijai iepriekš ir jākonsultējas ar Padomi, piemēram, iesniedzot tai galvenās informācijas apkopojumu par Savienības apsvērumiem, ko paredzēts iesniegt šķīrējtiesai, un ņemot vērā Padomes sniegtos komentārus. Tā paša iemesla dēļ Komisijai būtu jāvienojas ar Apvienoto Karalisti par administratīvo kārtību, piemēram, to, kas minēta līguma 134. pantā.
- (10) Komisija savā paziņojumā, kas iekļauts Padomes 2018. gada 29. janvāra sanāksmes protokolā, norādīja, ka tā pēc apspriešanās ar Padomi izdos norāžu dokumentu attiecībā uz līguma 128. panta 5. punkta konsekventu piemērošanu.
- (11) Ievērojot līguma 129. panta 4. punktu, Apvienotā Karaliste pārejas periodā drīkst risināt sarunas par starptautiskiem nolīgumiem, kurus tā noslēdz savā vārdā Savienības ekskluzīvās kompetences jomās, un parakstīt un ratificēt tos, ar noteikumu, ka minētie nolīgumi nestājas spēkā vai tos nesāk piemērot pārejas perioda laikā, izņemot, ja Savienība to ir atļāvusi. Ir nepieciešams noteikt šādu atļauju došanas nosacījumus un procedūru. Ņemot vērā politisko nozīmīgumu, kas piemīt šādu atļauju došanas lēmumiem, ir lietderīgi piešķirt Padomei pilnvaras šādus atļauju došanas lēmumus pieņemt ar īstenošanas aktiem, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.
- (12) Līgumā atsevišķos protokolos ir risināta ļoti specifiskā situācija saistībā ar Īriju/Ziemeļīriju, Apvienotās Karalistes Suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā un Gibraltārū. Tā kā attiecīgi Īrijai, Kipras Republikai un Spānijas Karalistei, iespējams, vajadzēs ar Apvienoto Karalisti noslēgt divpusējus nolīgumus, kas vajadzīgi minētajos īpašajos protokolos paredzētās kārtības pienācīgai darbībai, ir nepieciešams noteikt nosacījumus un procedūru, saskaņā ar kuriem attiecīgajai dalībvalstij ļauj risināt sarunas par šādiem divpusējiem nolīgumiem un noslēgt tos, ja tie attiecas uz jomām, kas ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Ņemot vērā politisko nozīmīgumu, kas piemīt šādu atļauju došanas lēmumiem, ir lietderīgi piešķirt Padomei pilnvaras šādus atļauju došanas lēmumus pieņemt ar īstenošanas aktiem, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.

- (13) Līguma 18. panta 1. un 4. punktā uzņēmējdalībvalstīm Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, viņu attiecīgajiem ģimenes locekļiem un citām personām, uz kurām attiecas līguma Otrās daļas II sadaļa, saskaņā ar līgumu ir jāizsniedz dokuments, kas apliecina viņu uzturēšanās statusu. Saskaņā ar līguma 26. pantu darba vietas dalībvalstij Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem, kuriem saskaņā ar līgumu ir pārrobežu darbinieku tiesības, ir jāizsniedz dokuments, kas apliecina viņu pārrobežu darbinieka statusu. Lai Savienībā nodrošinātu vienādus nosacījumus minēto noteikumu īstenošanai, nolūkā atvieglot šādu dokumentu atzīšanu, jo īpaši no robežkontroles iestāžu puses, un novērst falsificēšanu un viltošanu, izmantojot augsta līmeņa drošības iezīmes, būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt šādu dokumentu derīguma periodu, formātu un tehniskās specifikācijas, kā arī noteikt kopējo norādi, kas jāiekļauj saskaņā ar līguma 18. un 26. pantu izdotajos dokumentos, proti, ka tie ir izdoti saskaņā ar līgumu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽³⁾. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāsaņem palīdzība no komitejas, kas izveidota ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1683/95⁽⁴⁾ 6. pantu. Vajadzības gadījumā šādos īstenošanas aktos var būt ietverti piemēroti pasākumi šādu dokumentu viltošanas un falsificēšanas novēršanai. Tādā gadījumā tie būtu jā dara pieejami tikai dalībvalstu ieceltajām struktūrām, kas ir atbildīgas par iespiešanu, un personām, kuras ir attiecīgi pilnvarojusi dalībvalsts vai Komisija. Šādiem īstenošanas aktiem nebūtu jāskar īpaša kārtība, par ko Īrija atbilstoši līgumam varētu vienoties ar Apvienoto Karalisti attiecībā uz personu pārvietošanas kopējā ceļošanas telpā.
- (14) Saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu LES 50. pants attiecas arī uz Eiropas Atomenerģijas kopienā.
- (15) Kā paredzēts LES 50. panta 4. punktā, Apvienotā Karaliste nav piedalījies ne Padomes pārrunās par šo lēmumu, ne tā pieņemšanā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā tiek apstiprināts Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas.

Nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

Visas atsauces uz Savienību šajā lēmumā saprot kā atsauces, kas ietver arī Eiropas Atomenerģijas kopienā.

2. pants

1. Apvienotajā komitejā un specializētajās komitejās, kas paredzētas līguma 164. un 165. pantā, kā arī visās citās turpmākās specializētajās komitejās, kas var tikt izveidotas saskaņā ar līguma 164. panta 5. punkta b) apakšpunktu, Savienību pārstāv Komisija.

Viena vai vairākas dalībvalstis var pieprasīt, lai Komisijas pārstāvi Apvienotās komitejas vai specializētās komitejas sanāksmē Savienības delegācijas sastāvā pavadītu minētās(-o) dalībvalsts(-u) pārstāvis gadījumā, ja minētā(-ās) dalībvalsts (-is) ir īpaši ieinteresēta(-as) konkrētos jautājumos, kas izskatāmi minētajā sanāksmē. Konkrēti, attiecīgi Īrija, Kipras Republika un Spānijas Karaliste var pieprasīt, lai Komisijas pārstāvi pavadītu:

- Īrijas pārstāvis tajās sanāksmēs, ko notur Protokola par Īriju/Ziemeļīriju īstenošanas komiteja, ja izskatītie jautājumi skar tieši Īriju/Ziemeļīriju;
- Kipras Republikas pārstāvis tajās sanāksmēs, ko notur Protokola par suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā īstenošanas komiteja;
- Spānijas Karalistes pārstāvis tajās sanāksmēs, ko notur Protokola par Gibraltāru īstenošanas komiteja.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu (OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.).

2. Lai Padome varētu pilnībā veikt savas politikas veidošanas, koordinēšanas un lēmumu pieņemšanas funkcijas saskaņā ar Līgumiem, konkrēti – nosakot nostājas, kas Savienības vārdā ir jāpieņem Apvienotajā komitejā un specializētajās komitejās, Komisija nodrošina, ka Padome visu informāciju un dokumentus saistībā ar jebkuru Apvienotās komitejas sanākumi, jebkuru specializētās komitejas sanākumi vai ar jebkuriem aktiem, kas jāpieņem ar rakstisko procedūru, saņem pietiekami savlaicīgi pirms attiecīgās sanāksmes vai attiecīgās rakstiskās procedūras izmantošanas.

Padome tiek laikus informēta arī par diskusijām un Apvienotās komitejas sanāksmju, specializēto komiteju sanāksmju un rakstiskās procedūras iznākumu un saņem protokolu projektus un visus ar šādām sanāksmēm vai procedūru saistītos dokumentus.

3. Eiropas Parlamentam visa procesa laikā nodrošina iespēju pilnībā īstenot savas institucionālās prerogatīvas saskaņā ar Līgumiem.

4. Pirmajos piecos gados pēc līguma stāšanās spēkā Komisija ik gadu sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par līguma, jo īpaši tā Otrās daļas, īstenošanu un piemērošanu.

3. pants

1. Padome var atļaut Apvienotajai Karalistei savā vārdā paust piekrišanu uzņemties tāda starptautiska nolīguma saistības, kura spēkā stāšanās vai piemērošana paredzēta pārejas periodā, jomā, kas ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Šādu atļauju var dot vienīgi tad, ja:

- a) Apvienotā Karaliste ir apliecinājusi īpašu ieinteresētību tajā, ka attiecīgais starptautiskais nolīgums jau stājas spēkā vai tiek piemērots pārejas periodā;
- b) attiecīgais starptautiskais nolīgums ir saderīgs ar Savienības tiesībām, kas Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā piemērojamas saskaņā ar līguma 127. pantu, un ir saderīgs ar līguma 129. panta 1. punktā minētajiem pienākumiem; un
- c) attiecīgā starptautiskā nolīguma stāšanās spēkā vai piemērošana pārejas periodā neapdraudētu kāda Savienības ārējās darbības mērķa sasniegšanu attiecīgajā jomā un nekādi citādi nekaitētu Savienības interesēm.

2. Atļaujas došanai saskaņā ar 1. punktu var izvirzīt nosacījumu, ka attiecīgajā nolīgumā jāiekļauj vai no tā jāsvīturo kāds noteikums vai jāaptur kāda minētā nolīguma noteikuma piemērošana, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Apvienotā Karaliste paziņo Komisijai par nodomu savā vārdā paust piekrišanu uzņemties tāda starptautiska nolīguma saistības, kura spēkā stāšanās vai piemērošana paredzēta pārejas periodā, jomā, kas ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Komisija nekavējoties informē Padomi par jebkuru Apvienotās Karalistes paziņojumu par tās nodomu savā vārdā paust piekrišanu uzņemties attiecīgā starptautiskā nolīguma saistības.

4. Padome 1. punktā minētos lēmumus pieņem ar īstenošanas aktiem, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Komisijas priekšlikumā iekļauj novērtējumu par to, vai ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi. Ja Apvienotās Karalistes sniegtā informācija nav pietiekama, lai veiktu novērtējumu, Komisija var pieprasīt papildu informāciju.

5. Padome informē Eiropas Parlamentu par ikvienu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu.

4. pants

1. Pēc attiecīgi Īrijas, Kipras Republikas vai Spānijas Karalistes pienācīgi pamatota pieprasījuma Padome minētajām dalībvalstīm var atļaut risināt sarunas ar Apvienoto Karalisti par divpusējiem nolīgumiem jomās, kas ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Šādu atļauju var dot vienīgi tad, ja:
 - a) attiecīgā dalībvalsts ir sniegusi informāciju, kas parāda, ka attiecīgais nolīgums ir nepieciešams attiecīgi Protokolā par Īriju/Ziemeļīriju, Protokolā par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes suverēnajām bāzu teritorijām Kiprā un Protokolā par Gibraltāru paredzētās kārtības pienācīgai darbībai un ka attiecīgais nolīgums atbilst līguma principiem un mērķiem;
 - b) balstoties uz dalībvalsts sniegto informāciju, šķiet, ka paredzētais nolīgums ir saderīgs ar Savienības tiesībām; un
 - c) paredzētais nolīgums neapdraudētu kāda Savienības ārējās darbības mērķa sasniegšanu attiecīgajā jomā un nekādi citādi nekaitētu Savienības interesēm.
 2. Atļaujas došanai saskaņā ar 1. punktu var izvirzīt nosacījumu, ka attiecīgajā nolīgumā jāiekļauj vai no tā jāsvīturo kāds noteikums vai jāaptur kāda minētā nolīguma noteikuma piemērošana, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
 3. Attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par nodomu sākt sarunas ar Apvienoto Karalisti. Komisija par to nekavējoties informē Padomi. Attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijai visu informāciju, kura ir nepieciešama, lai novērtētu vai ir izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi.
 4. Attiecīgā dalībvalsts uzaicina Komisiju cieši sekot līdz attiecīgajām sarunām.
 5. Pirms divpusējā nolīguma parakstīšanas attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par sarunu iznākumu un nosūta Komisijai iecerētā nolīguma tekstu, un Komisija nekavējoties informē Padomi. Attiecīgā dalībvalsts savu piekrišanu uzņemties attiecīgā divpusējā nolīguma saistības var paust tikai tad, ja Padome ir devusi atļauju.
 6. Padome 1. un 5. punktā minētos lēmumus pieņem ar īstenošanas aktiem, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu.
- Komisijas priekšlikumā iekļauj novērtējumu par to, vai ir izpildīti 1. punktā izklāstītie un 2. punktā minētie nosacījumi. Ja attiecīgās dalībvalsts sniegtā informācija nav pietiekama, lai veiktu novērtējumu, Komisija var pieprasīt papildu informāciju.
7. Kad Padome dod atļauju atbilstoši 1. un 5. punktam, attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par attiecīgā divpusējā nolīguma stāšanos spēkā, kā arī par visām turpmākām izmaiņām saistībā ar minētā nolīguma statusu.
 8. Padome informē Eiropas Parlamentu par ikvienu lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. un 5. punktu.

5. pants

Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka to dokumentu derīguma periodu, formātu un drošības iezīmes, kuri dalībvalstīm ir jāizdod saskaņā ar līguma 18. panta 1. un 4. punktu un 26. pantu, un kopējo norādi, kas iekļaujama šādos dokumentos. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šā lēmuma 6. pantā.

6. pants

1. Komisijai šā lēmuma 5. pantā minēto īstenošanas aktu pieņemšanā palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1683/95 6. pantu.

Minētās komitejas ir komitejas Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

7. pants

Padomes priekšsēdētājs Savienības vārdā sniedz līguma 185. pantā paredzēto paziņojumu.

8. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2020. gada 30. janvārī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*
A. METELKO-ZGOMBIĆ
